

Dosarul nr. 2ra-1608/18

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud: V. Suruceanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Valentin Borodescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Parascovia Stici împotriva lui Valentin Borodescu cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Valentin Borodescu și a fost menținută hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 16 iunie 2016 reclamanta Parascovia Stici a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valentin Borodescu cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada anilor 2008-2013, s-au desfășurat trei procese judiciare civile între ea și Valentin Borodescu și anume: - cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Parascovia Stici împotriva Carolinei Robu, Valentin Borodescu, Dinu Borodescu și Svetlanei Borodescu, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Hîncești cu privire la constatarea nulității înscrisului din Registrul bunurilor imobile cu privire la dreptul de proprietate a părților asupra a câte 1/5 cotă-parte din apartamentul nr. 6 din str. Toma Ciorbă 14, or. Hîncești; cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Borodescu împotriva Consiliului orașenesc Hîncești și Primăriei Hîncești, intervenient accesoriu Parascovia Stici cu privire la anularea actului administrativ și cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Borodescu împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Hîncești, ÎS „Registru”, intervenient accesoriu Parascovia Stici cu privire la constatarea

nulității înscrisului din Registrul bunurilor imobile cu privire la dreptul de proprietate a părților asupra apartamentului nr. 6 din str. Toma Ciorbă 14, or. Hîncești.

A specificat că, în urma examinării cauzelor sus menționate, instanțele de judecată au admis cererea de chemare în judecată depusă de ea și au respins cererile de chemare în judecată depuse de Valentin Borodescu, fapt confirmat prin copiile dispozițiilor judecătorești anexate la prezenta acțiune.

A susținut că, în cadrul examinării cauzelor civile indicate a suportat cheltuieli de judecată care includ cheltuieli de asistență juridică acordate de către avocatul Vitalie Ciuchitu în sumă totală de 19300 lei, taxă de stat în mărime de 5932 lei și alte cheltuieli.

A afirmat că, având în vedere că Valentin Borodescu a pierdut procesele de judecată, acesta este obligat să achite o recompensă pentru cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice.

A notat că, cuantumul cheltuielilor invocate se confirmă prin contractele de asistență juridică, borderourile de evidență a timpului de lucru a avocatului și bonurile de plată. De altfel, cheltuielile solicitate sunt întemeiate sub toate aspectele instituite de legislația în vigoare și jurisprudența CtEDO.

A solicitat încasarea de la Valentin Borodescu în beneficiul său a sumei de 25323 de lei, cu titlu de recompensă pentru prejudiciul material cauzat.

Prin hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Parascovia Stici și a fost încasat de la Valentin Borodescu în beneficiul Parascoviei Stici suma de 23050 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 691 de lei 50 bani, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Valentin Borodescu și a fost menținută hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că soluția instanței de fond corespunde circumstanțelor de fapt stabilite și prevederilor legale relevante speței, or conform pct. 2.2 din contract de asistență juridică încheiat între părți, a fost stipulat în calitate de remunerare a avocatului 500 lei, pentru fiecare ședința de judecată care a avut loc și 500 lei pentru întocmirea cererii de chemare în judecată.

La data de 22 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Valentin Borodescu a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea decizie instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului recurentul a reiterat aceleași argumente care au fost susținute și în instanțele ierarhic inferioare, insistând asupra faptului că instanțele de judecată au aplicat în mod eronat normele de drept material și procedural, au examinat superficial litigiul și au dat o apreciere arbitrară și greșită materialului probator anexat la dosar, totodată nu s-au pronunțat justificat, amplu și argumentat asupra tuturor argumentelor invocate în susținerea poziției sale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 22 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Valentin Borodescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Valentin Borodescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Valentin Borodescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Valentin Borodescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic